

VÁCZI LAPOK

HELYI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

E lap megjelen minden hét vasárnapján.

Helyben, házhöz küldve:	Vidékre:
Februártól decz. végéig 2 ft 75 kr.	Februártól decz. végéig 3 ft. — kr.
Julius " " 1 „ 50 „	Julius " " 1 ft. 85 „

Szerkesztőségi iroda és kiadó-hivatal:
Vácson, csillag-utca 1428-ik szám alatt, hova az előzetési díjak ugyanintén a lap szellemi részét illelő cikkek is küldendők.
Hirdetési díj: 3 hasábos garmond sorért 5 krajczár.

Maradi urambátyám és Haladi uramöcsém párbeszéde.

H. Igaz! Urambátyám! olvasta már a Váci lapokban, hogy —

M. Olvastam — olvastam; elolvastam az egész lapot, de mondhatom ödes Uramöcsém

H. No mit?

M. Azt, hogy nekem az az egész lap nem tetszik!

H. Ho hősies miért nem tetszik Urambátyámnak, nem peszger elég elevenen? nem lüktet benne elég melegen az érzés a város és a közönség érdekei mellett? — hízelgő? vagy részrehajló? vagy áthágta programja valamelyik pontját? korteskedett valamelyik képviselő jelölt mellett? bántalmazta-e valamelyik vall —

M. Nem — nem — hanem lássa uramöcsém azok az örökös pszichológusok; turkálódások; folytonos hazugságok, ingerkedések —

H. Ah, vagy úgy! most már értem.

M. Nem érti Uramöcsém! ha értené, nem írának önkök oly dolgokat; mert a mint mondom, azok a folytonos hazugságok, ingerkedések, gyaunsígtatások, végre is unalmas kezdenek lenni. Ha így tesznek önök, bolond lesz a ki beáll városurának; akkor aztán kötélen foghatják a városurainak való embereket; vagy lehetnek azokká majd önök; hanem akkor majd gratulálók annak a városnak, melyet önök kormányoznak, — én nem instállok belébe, hanem inkább Koszra vándorlok. A mi pedig önök drágalatos lapját illeti, új év felé majd én tartom orra elé a darázs füstölőt s jót állok érte, hogy az én szobámban többé nem fog dombani.

H. Victoria kedves Uram bátyám! Victoria! oh had öleltem meg kedves jó Urambátyám!

M. Mi lelte Uramöcsém?

H. Semmi! csak az, hogy Victoria kedves Urambátyám. Tehát dong a lap; tehát észrevettük önkök e lapot? tehát alkalmatlan önköknek e laposka? a mi hatásának legfőbb ismerhető-nobb biztosítéka; pedig hát még alig is kezdettük el, és azokban a körökben, melyekben Urambátyám mozog mi is unalmas kezd lenni a dongás. Bravo! önnivel kezdetben kecsogtetni sem mertük magunkat. Pedig mi ez azokhoz a szózatokhoz képest, melyek a fővárosi hatóságot kis és nagy lapokban a haladásra serkentették? mi ez ama szózatok képest, mely csak azimént ama ezim alatt jelent meg „Budai barbarságok“ ha ezt olvassná, keresztet vetne magára Urambátyám. — Tehát dong a lap; Önök persze azt hitték, hogy ez a váci lap úgy ártatlan, Nefeletis szemű idylli kis alak lesz, mely páporszíppal a kezében, lesütött szemekkel mutatandja majd be önköknek vasárna-

ponkint, szemérmes phantáziája zsenge termékeit. Vagy azt hitték, hogy ez a lap majd mint valami parasita élőködik a litteratúra terén, és egy — egy plus minus ügyetlen cselemt novelláskával, sületlen idétlen verseskékkel, néhány baka adomával, czigány tréfával vagy kofa juxxal fogja önkök kisvárosi kedélyét egyik ástozásból a másikba átringatni. Holott most boszankodva veszik észre, hogy ama kakuktojásból, melyet önkök pártfogásukkal kiköltöttek, egy ifjú Atlas kelt ki, mely vállaira véve Vác városát a haladás terére lép, és azt mondja bizonyos uraknak, je „runk“ mert haladnunk kell, és mi haladni a karunk, ha önköknek úgy tetszik, önkökkel, de ha nem — önkök nélkül!

Hát ez dongás? nem a lap dong, hanem a közölemény követelő hangja ez, melynek a lapál többé vagy kevésbé sikerült kifejezést. Ne hídje Urambátyám hogyha ön a fülét bedugja, vagy szobáját a lap elől elzárja, a dongás is meg szűnik; — nem szűnik meg, mert Vácznak többé tetspednie nem szabad. Nem azért, mert lát mi így henevezünk, vagy hogy így szeretünk, hanem azért, mert Vác fejlődésére a fővárosnak, a hazának szüksége van.

Ha mi írunk Urambátyám, mi tévedhetünk, — de ennek közvelen orvoslata, maga a lap — a nyilvánosság; de nem hazudunk, mert a hazugság tisztátlan szándékunk lehet csak kifolyása, a mi önzéstelen szándékunk tisztaságához pedig ellenünk sem férközhetnek.

Ha mi férfias nyíltsággal felkérjük az illetőket, hogy nyilatkozzanak egy vagy más ügy felett, miszerint neesak az intézők működésének szük keretén belül, hanem kiint is tájékozódhassék az érdekllett közönség, — ez turkálódás? hát az mi, hogy a hatóság e lapot annyira ignorálja, hogy benne fenállása óta a közönséghez, tudomra, egyetlen egy tájékozó, vagy vezető szót nem intézett, pedig ezsem castok sem felekeztek, sem pártok lapja, hanem a közönség; vagy talán méltósága alatt van, a közönséggel máskép mint a városi dobos útján érintkezni?

Ha mi fiatal haladási vágyunk jókedvében, néha a gúnyoros irálymód engedett, de sola a jobbízés határain túl nem eszóp — eszközéihez nyúlunk — ez ingerkedés? miért nem kényserítenek minket tetteikkel, nyíltságukkal előmenteleikkel oly tiszteletre, hogy mi semmisségünk érzetében előttük elfogultan a homokba süljedünk? mi lennénk az első, hogy lantunkhoz kapjunk és feljök dicseket zengedezzünk.

Elmúlt az az idő kedves Urambátyám, a hol a közügyeket U r a k é n t domináltuk. Korunk — nálunk valamennyimknél erősebb, kolink democraticus irányu azt hozza magával, hogy a kit polgártársai tisztelő bizalma a közügyek terére állított, az nem Ura a közügynek, hanem —

lakosok közül következők, az utánok jegyzett kegyadományokat adták át, kibocsátójának neve és számadása alá: Csapó Istv. és neje Csapó Piroksa 10 frt. ad. Ványi Sándor 10 fr. Ványi Imre 1 ft. 50 kr. Ványi Karolina 50 kr. Karácsony Lajos 8 forint. Sági Gábor 10 ft. Kállai László 9 fr. Zákány Piroksa 1 ft. Szabó Bálintné, Ufaluji Pólixena 2 fr. Sági László 5 fr. Bakoss Gábor és neje, Sárközy Terézia 5 fr., Balasházi Gyula 5 fr. Karácsony Imre 2 fr., Bogdán Zsigmond és neje Vényi Eszter 5 fr. Szabó László 2 fr., Török Mihály 1 fr., Zákány Sándor 4 fr., Szabo Bálint 4 fr., Kürtyvölgyi József 2 fr., Nagy Balázs 2 fr. Biró János 2 fr., Szabó József 1 forint, Csató Lajos 50 kr., Kiss Bálint 2 fr., Jámbor Ferenc 2 fr., Csató Nagy József 50 kr., Karácsony Ferenc 1 fr. 50 kr., Kállai Sándor 1 fr., Kiss József 5 ft. Kiss László 1 fr. P. Szabó Bálint 2 fr., Tóth János 1 fr., Nagy Imre 1 ft., Hodossi Károly 1 fr., Foder János 50 kr., K. Nagy Sándor 60 kr., Domokos Istvánné 10 kr., Domokos Márton 10 kr., Biró János 10 fr., Karacs Lina 15 kr., Kiss József 1 ft., Kürtyvölgyi Ferenc 3 ft., Pécsi Márcus 50 kr. Összesen 121 ft. 15 kr.

Ha itt állnak földeket névelni neveltecsőbb mozzanatai. Egytől egyig mutatják ezek, hogy nem hiányzanak itt a lelkek, kik a mivelődés mezején törnek, rontanak, vezetkednek, elvitéstek és plántálnak is. Kiszórtan a nyilvánosság előtt mint azoknak, akik itt mint vezérlokk és vezetettek szerepelnek. Adja a gondviselés, hogy a nemes kezde meny ez é s e k folyama soha fenn ne adjon szét nyuvendo buzgóság s erveletlen kitartással haladjon előre nemzetségtől nemzetségre. Bakoss Gábor.

Á váci dalkör!

Dalkör — már megint Dalkör! De kitéhet róla, ha társadalmi életünköröl valami kedvöt akarunk írni, hogy erre ez idő szerinti leginkább csak a fiatal élet, kedélyes váci dalkör jöhet. „Bar minden egyletünkben az élet ily ezve ten pezsgene”... felsóhajtott városi közügyek egyik oszlopa barátja, midőn múlt vasárnap delutáni 1 órakor a Schleer kávéháza előtt látta a dalárkokat egy fennebolgoló zászló körül csoportosulni. Valamely bal vagy jobbábrát kortestől gyászoló pilhensre félre tett s nyugó hánny vagy tövisábrát feltámasztó zászló lehetett — hanem a Nagymaros legmegyobb lobja megszólalt és a jelszó: „Elöre az kies eselötöl völgybe! akkor ki merne haragra, elhensgeskedésre és gyütleter lobhanni? A váci dalárkok ilyenkor csak egy politikát követnek t. i. mily módon kell és lehet szép hölygenkedni nem meg kiesialni; csak egy törökvesnek hódolnak és ez a feszetlen kedély napság — és csak egyet szavaznak és ez ki lehetne más, mint maga a kies eselötöl völgy!

De menjünk tovább — mint az én gozkoosin utazó tarászfészkes barátom szokta mondani!

A dob pereg, a trombiták harsognak (pedig becsületesen), a zászló leng, a dalárkok tehát vig csevegéssel a csillaggetzán át kivonultak, ha argetszik, epedó szemeköl és dobogó sziveköl elkísérve

Helios O Ex. javában kocsizókát a síma égen. Tízsz négy paripa által vontatott kocsiból lesugárzan a szegény halandakról ahogy szörörcyentelen nézetünk szerint nem kívánattik amnyi tudomány, mint julius 10-én deli 1 órakor a váci hegyomokom máskálán! és Helios tünyálgatásán eltűnni

No de ez a kin, ez a fátardalom mi azon örömhöz képest, midőn a kies völgy hús árnyából angali szármayakon már előbb oda repült, tünderéni hája mosolyog felénk.

Ezen igező látvány minden kiállott tortúrúra a feledés fekete fátóval borítja.

A dalárkok lelkesült éljenzsre fakadnak és Nagymaros művészei egy időre bekészímetek köve a levegővel, lerakják gyozelmes fegyvereiket...

Erno Marci amugy Isten igazában ráduz azokra a fájtdalhat ringató és örömet megszárt magyar nófákra. És a hol a cigány húza, ott nem pihen az ember lelke, lába...

Ábrándozik a szem — a távcsónak nincsen hossza vége. A kies völgy rétyén mindig új meg új és szobellend virágok nyílnak — itt ibolyák, rózsák; ott lilomok, nefelejcsék...

A világn nem süthet oly kegyetlenül, mint a társulat elnökének e völgybeni megjelenése, elvívén magával a dalárkok sorából ezt is, azt is — 6, egész 10...

Még egy Ah és Oh! és az erdő sűrű lombja eltakarja őket, el a tünder völgyben.

Csak a mennyországból lesújtott — a Tantalus kinokra kárhözottak lehet e közös műv fájtdalomról fogalma.

Es ez így tartott 1 1/2 óráig — végre a völgy éljenzése elhaltott a számtóltező táborába — elhaltott hozzájuk is a társaság örme, — ütött a felszabadulási orjá, mert a kiker küllöttségig varni mentek, más uton érkeztek a társaság bolotlogására, a várakozók felszabadulási társára

Nekem, kinek a szerencse jutott e nap történetét megírhatni, nem veheti senki, tehát várt t. vendégeink sem ross néven, ha minden tülzást mellőzve csupán a száraz tényeket közöltem fel.

A Dalkör és annak nemes szép czéje törtévéstet oly hön pártoló közönségének tisztelt vendégei, mosolyoglag fogadtak a felsült elejübe lépni küllöttségét és általa, szives barátságos kézszerítással vettek a társulat üdvözletét.

A merre csak mozdultak t. vendégeink, mindenütt örömtől szárgáz arcok kísérték lépteiket; mindenki boldog volt, ha néhány barátságos szót válthatott velök.

De hiszen ez nem is lehetett máskép, miután ök magyar zenénk hű ápolói, hazai dalárügyünk lelkes vezetói. Tiszteltök öket mint a művészet és művelődés terjesztői, szeretőik öket mint a társulat előmozdítóit.

A váci Dalkör kívánságuk folytán néhány darabkát mutatta be eddigi képességét s nagy örömmükre szolgált, a kiténő szakferiának részéről igen kelvőző nyilatkozattal hallhatni.

Az előadott darabok megletek általuk tapsolva s különösen a Dalkör fátardalomát karnagya Tariczky Ferencz ur megdicsérve.

Egész 7 óráig mulattak körünkben a melyen tisztelt vendégek s ekkor Degré és Krenedies urak által elkísérve lelkes éljenzsük közt vettek búcsút a váci Dalkörtől...

Ezantán még 9 óráig folyt a táncz mire egy sikerült tűzijáték vett a mulatságnak végét.

Tíz óra volt mikor daláraink a nagymarosi zenekar lelkesítő indulója mellett dícsésgéig ismét bevonult városunk falai közé, ki-pihenni az igen sikerülten rendezett nyári mulatság örömeit és fátardalmait.

Schmidt János ur a Dalkör mulatságainak tapintatos rendezőjét ez alkalommal nem lehet dícsérni nélkül hagyunk. Ö valóban gyönyörködhetett miyének sikerén.

A Dalkör tagjaira pedig ezen mulatság emlékeztetés gy maradni és pedig lekinább azért, mert ics. Ábrányi Kornél és szellendus háj, Engeszer Mátýás, Bartay Ede és Sipos Antal darabkán kiténő koszaros zenészeikkel az alkalommal volt szerencsük személyesen megismerkedhetni és további pártfogásukra vonatkozó szives ígéretekkel megynemi. Eljenek!

Ima és dal által közelkedhetünk a dicsőültlekez.

Ki luzgón imádkozik elhunyt kedvesieért, olyast érez, mintha — azokkal társalgot volna; ki dalban zeng el érzelmeit a túlvilágiakhoz, az angyalok és szentek nyelvében szól.

A szabadságharez váci esztáiban elhunyt bajtársaink évfordulóját gyászoljuk ma, s hogy imánk a Mindenható zsóimályához közelbe érjen a f. t. káptalan engesztel szt. misével mutató be forró fohászainkat, mik a váci nagyra-beült nő- és férfidalára meglható dallamaitól kísérvé szálltak fel ama szellemvilágba, hol dicsősen elvázott bajtársaink az örök hazát felalálták.

Fogadj ezemet a f. t. káptalan a dalfüzér és dalkör legöszintőbb közönszerintek.

Vác, julius 16-án 1870.

A váci honvédek.

Helyi hírek.

W. A. Örömmel üdvözöljük az „Eos” című idoszaki női lapok megjelenését. — Szerencsénk lévén a tisztelt női szerkesztőnő személyesen ismerni megvalljuk, nem is várhatunk tőle jónál, czei-

szertől egyebet. Annál nagyobb meglepésünkre szolgált, ezennel kijelenthetünk, miszerint az „Eosnak” immár megjelent első tartalomlás fizetésben kecsesgött szép reményeinket nemcsak teljesedve, hanem igen kedves meglepésünkre küll- és belterjleg feljűlműva tapasztalók.

Mindkét nyelvben — németben úgy mint francziában — tapintatosan vilogatótt vonzó, a fálal kedélyt érlelők és lelkesítő tárgyak és az a gyönyörű, mindkét emeltitük nyelvbeli irány, kivált a német részben, melynek nagyobbára emelkedett költői nyelvezeten tárgyal anyagai kizárólag a szelleműs iró-szerkesztőnő ügyes tollának sikerült szüleményei!

Nem lehetvén e téren feladatunk, részletes ítéseti bírálatba bocsátók, elegendőnek tartjuk ezáltal e rövid ismertetésünket, csak azt emelvén ki, hogy az „Eos” füzeti nemcsak fűlszerűűs leánykálnak, szolgálatának tanulságos kedves olvasmányú, hanem azok a művelőkkel manának is ajánlókhoz elvezetőűs szórakozás. — Kívánók, vajha minél többben értenék és tennek megakíváú a Eosban képviselt elveket; kívánók e beces füzeteknek végül élénk pártolást, melyet azok oly kitűnőűs érdemnek és nem mulasztjuk el, egyjártás a váci nyomdászatnak örendű elismerésűt fejezni ki a minden tekintetben sikerűl, correct, szép kiállításért!

— A váci Dunafűrdő e hét folyama alatt igen látogatótt volt s örömmel tapasztaljuk, hogy a fűrdő t. tulajdonosa napról napra majd itt majd amott a fűrdő csinósítására és a vendégek konyhelére nagy gondot és figyelmet fordított. Oly jó esett a minap egy idegen észrevétele, ki a Dunafűrdő fűrdőt szemlélgetvén oda nyilatkozott, hogy látszik miszerint a váciának is haladnak! Tagadhatatlan is, hogy e fűrdők a Dunafűrdőt széptűl... egy jó barátunk a Dunaparti sivatag ossiának nevezű.

A siket n emák ipar t r t e t e dolgozó termei egygyl szaporodak. Er ő s y Rezső ur az ősszn. tásulát egygyl lelkes választmányi tagja, oly elegáns fényképeszi csarnokot állított az intézet kertjében, melyhez hasonlót Pesten is keresni kell.

Nyilatkozat egy Dunasoron lakó emberbarátóhoz

A Váci lapok f. évi 22-ik számának helyi hírek című rovatában arra szállítottam fel, hogy a helybeli révűl szokásos lövöldözés ellen intézkedném, erre válaszolándó kötelességemnek ismerem kijelenteni, hogy én eddig a közlekedés eszközüelhetésére, más módot, mint a látható jelvényeket nem használtam; azonban éjjelkekként különösen gyorsan bekövetkezett nehezebb betegség vagy egyéb szerencsétlenség esetében, még is nagy ritkán a lövéseli jelvényt is igénybe veszem.

Kihárítandó tehát magamról a tekintetből minden felelősséget kijelentem, hogy a dunapartoni lövöldözést magánosok szuevedélyből gyakorolják, s hogy ennek megakíváúását én hivatalom nem vagyok. — A mi pedig a fűlpartot illetűl, az a megakíváú fűvarra váró kocsikkal által eszközűt lövöldözés ellen szinte magammak mint magán embernek intézkedni nem lelet, nem marad tehát más hátra, mint e nehezebb feleket arra kérni, hogy ebbeli panaszukkal sziveskedjenek az illető hatóságokhoz fordulni. Ernyey Kálmán.

V e g y e s .

— Adatok Ludvig János életrajzából. Született Békán 1813-ben; tanulmányait Késmárkban, Eperjesen és Sárospatakon végű. A szépséggűl városok iparűt polgársága között növekedve, korán sajátjává tette azon elemeket, melyek a mai társadalom fétevényűt képezik minden virágű országban; a műveltséget, a demokráta eszmét s munkásságot. Már jurátus korában tollat fogott s támogatá a még zsebe korát élő hírlapíróadalmak. Majd Szepességen magyar nyelv művelő társulatot alapított, mely azonban a nádor által betiltatott — felsőbb engedély hiánya adatván okúl. A nagreményűű ifjűt Béka város választotta főjegyzőjűvé; később a szépséggűl 16 nyvű kerületének főjegyzőjűvé s dietal követő len, mely utóbbi minőségben erdyesen küzdött ezen városok jogainak visszaszerzése mellett, és pedig sikerrel. Cikkekkel írt ő ez időben a „Jelenkor”, „Hírnök” a „Protestans iskolai és egyházi lapok” a „Pesti Hírlap” számára. 1848-ban az iglői kerület választá képviselőjűvé. A szabadság harc alatt nevezetes tevékenységűt fejtett ki, melynek emléke megvan öröktű Horváth Mihály smeretes történelmi művében. Részelt vett a kormány nehéz te-

dőben, s működött mint kormányzó és meghatalmazott 1849-ben a hétszemélyes tábla bírájúl nevezetűt ki, később mint kormánybíztos Gőrgy mellé tetteűt, midőn e hadvezér kezdett meghasonlani a kormánnyal. Ez állásban csillapítógyl hatott a kormány tervűtől s intézkedéseitől idegenkedő fiatal hadvezérre; mellette volt Budavár osztrómál is. A nagy nemzeti csapás bekövetkezteűl Ludvig nem menekűt ki azonnal, csak 1850-ben, midőn Haynau elfogatási parancsot adott ki ellene, külföldre, s Brűsselben élte át számitásűs hosszú idűszakát, benső barátságban élve Jósika Miklósval. Csafűldea fentűrsásának terhes gondjai közeplette is nem feledekezűt meg hona javának elmozdításáról. Ismertetete a magyar viszonyokat a művelű külföld előtt, ellenszűlűs tőrökedte a bűrozet tollak rágalumait házúrgűl, tanulta a pártügyeket, írt jogi és történeti munkáikat. — S ez idegen világban is oly tekintélyűs lett, hogy fontos jogi kérdésekben nem egyszer hívták fel véleményűadására. Egyik fia Amerikában tanult, másik Spanyolországban volt vasuti mérnök, két leányűt a hazában neveltete; így szűt lévén szűrva egygyl családja számitásűs alatt csak a szorgalmas munkálkodásának keresű vigszágt. Polytonos figyelemmel kísért minden mozzanatot a hazában s előbb Jókay Műr., „Magyar Sajtű”-jában, utóbb pedig a „Hon”-ban nagy termékenységgűl írta cikkeit, hozzá szűlván minden tárgyhoz s külföldű tapasztalásait megosztván a honműlvekkel. 1861-ben s késmárki kerűlet választás megkűpűsölűl, de nem jűt háza, mert nem akart kegyeleműt irlyamodni 1865-ben ismét a késmárkban kűrték fel képviselő-jelűl, de megmaradt határozottsággűl mellett nem akaván kegyeleműt eszedni. Nem is jűt háza, csak a mai évbű, midűn az ősszn. megalázás nélkül teltete. Mint erőtűljes férfi ment ki, s mint megörnyedűt ősz tért vissza, de szellemű, kedélyű akotmányűs elvei és politikai hite nem változtak. Késmárk és Szeged választá meg az alkalmom képviselőű; ő igen természetesen szűlfűlőgűs bizalműt fogadtat el. Azóta az ellenék soraiiban kűzűt kitartással; bár gyakori betegeskedése miatt a szűnik tőren nem szerepelhetett őhájtsa szerint, de valahányszor felszűllt mindig velösen tette, s mint elmulasztat a szűlásban, bőven kűpűtűl hírlapi cikkeiben, melyeket, az olvasó közönségű meg rövid napok előtt is gyönyörű és meglegedéssűl élvezhetett. Beme jeles elme, szűllű jellem s fedhelten diet veszett el mely nagy vesztességű társadalmunkra. B. H. a r .

Hasznos tudnivaló.

— Kertészeti kísérlet. Kasseli műkörtészek közelebb érdekes kísérletet tettek a vakandál, ezen oly hasznos s az érteleműen nűp által sok helyen még mindig üldűzűt állattal. Egy 50 négyzűgű lánnyú faladú farmat megrűtűtűtűl földűl úgy hogy a deszkák oldalt úgy lábnyura kiállottak, a feűek teljesen áthatolhatlan volt s a vakond és a rovarok ki nem mászhattak. A földűl — aztán bokrokot s különféle kerű növényeket ültettek s miután ezek mebrkosodtak, kűzel 300 darab mindelele kűrtékony frűg, u. m. cserébogár, giliszta, stb. tetteűt oda, melyek mindjárt befrakodtak a földűl. Egy idűmulva, midűn már a fergék elűműtűt keresték, a vakand is oda tetteűt, s rűgtűn elkezdte munkáit. Az eredményű 34 órg lefolyása után megvizsgáltott akntűt, hogy a föld finom rostára hűyavott; mely csak a homokrűszeket eresztűt át. Kűtűt, hogy már csak 18 darab volt dűtben a betett fergék közül, a többűt 34 óra lefolyása alatt a vakand mind ősszerkeszte s megette.

T a l á n y o k .

Melyik utozóban laknak Váczen a legboldogabb emberek? Melyik utcazánk van a legszebb zenéje? Melyik utcazánk a neve illű leg többnyire Vácznak valamennyi utczájára?

A bécsi bűrze távírata július 16-én.

Arany	—	—	6 07	5 ⁰ / ₁₀₀ metalliques	—	53.90
Észűt	—	—	125.50	Bankrűszvények	—	681.—
Nemzeti kűlesűn	—	—	62.9	London	—	128.75
1860-ki államkűlesűn	—	—	90.25	Hitelintűz. részű.	—	214.50

Felelű szerkesztű : NASZÁL JENŐ.